

forsikrende et Appelsted, hvor de kan henvende sig med deres formodentlig gode Grunde til Klage.

Som jeg begyndte med at sige, er jeg altsaa ganske enig med den ærede foregaaende Taler i, at en videre Ændring i Ulykkesforsikringsloven helst bør udskydes en Stund endnu. Der er for Ulykkesforsikringselskaberne ret store Vanskeligheder forbundet med at ændre deres Forretninger ifølge de skiftende Love, og jeg tror, at der endnu gaar Dønninger fra 6. Juli 1916 hos forskellige Selskaber, saaledes at endnu ikke alt er blevet bragt ind under den Ændring af Loven, som den Gang skete, og derfor vil en mere indgribende Ændring blive af betydelig Gene for Ulykkesforsikringselskaberne.

Jeg skal i øvrigt tillade mig at anbefale Sagen til videre Fremme, og jeg ser heller ikke nogen Grund til, at vi fra vor Side skulde foreslaa Udvalgs Nedsættelse, hvorfor jeg haaber, at Sagen kan glide hurtigt gennem dette høje Ting.

Lewinsky: Jeg er ganske enig med Arbejderforsikrings-Raadet i de Betragtninger, det har gjort gældende med Hensyn til Nødvendigheden af en Ændring i den bestaaende Ulykkesforsikringslov. Den stærke Stigning i Prisniveauet, som har fundet Sted, siden Loven af 1916 udkom, gør en saadan Ændring nødvendig. Jeg kan paa den anden Side ikke slutte mig til de Udtalelser, som er faldet fra de to ærede foregaaende Talere. Medens der mellem de ærede Medlemmer er Enighed om, at en Forhøjelse af Dagpengene er nødvendig, og de giver deres fulde Tilslutning dertil, udtales der Ønske om, at en yderligere Revision af Ulykkesforsikringsloven maa blive udsat til et senere Tidspunkt — hvornaar, er jeg ikke klar over, men man siger: naar Forholdene er blevet klarere. Det forekommer mig imidlertid, at der neppe er nogen Udsigt til, og at heller ikke nogen tror paa, at vi i en nær Fremtid vil staa overfor en Nedgang i Prisniveauet, saa at man paa det Grundlag kunde sige, at man kunde gaa bort fra det Forslag, som Arbejderforsikrings-Raadet her har stillet. Medens jeg kan erkende det rimelige i, at en Gennemførelse af Forhøjelsen af Dagpengene ikke bør sinkes, for at de andre Erstatningsbeløb kan bringes i nærmere Overensstemmelse med Forholdene, som de er, maa jeg paa den anden Side hævde, at Gennemførelsen af dette kun er et Skridt fremad, og at man maa videre ad den Vej,

som ogsaa Raadet giver Anvisning paa. Det er kun under Forudsætning af, at dette snart maa ske, og at vi snart her i Tinget maa faa fremsat et Lovforslag angaaende Forhøjelsen af ogsaa de andre Erstatningsbeløb, saa at de kan bringes i Overensstemmelse med de Krav, Tiden stiller, at jeg paa mit Partis Vegne kan udtale Tilslutning til, at dette Lovforslag angaaende Forhøjelse af Dagpengene kan faa en hurtig Gang gennem Tinget.

Poul Christensen: Det begrænsede Omraade, som Lovforslaget omfatter, har givet det en let Gang gennem Folketinget og vil ogsaa ifølge de her faldne Udtalelser give det en let Gang gennem Landstinget. Jeg tror derfor, at Ministeren har handlet klogt ved at indskrænke sig til at løse dette Spørgsmaal for sig for senere at tage de andre Spørgsmaal op til Løsning. Det var udmærket, om Forholdene, som det er udtalt, først kunde afklare sig noget, men jeg er bange for, at en saadan Afklaring vil ligge for langt ude i Fremtiden. Det er muligt, ja vel næsten endogsaa sikkert, at der vil gaa Aar, inden en saadan Afklaring kan finde Sted, saa at vi kan være vis paa atter at have fast Grund under Fødderne og at kunne lovgive med mere Sikkerhed paa dette Omraade. Det er da det store Spørgsmaal, om man alligevel ikke bliver nødt til ogsaa at tage de andre Takster op til Overvejelse. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem af Venstre, som førte Ordet i Folketinget, naar han udtalte: „I Øjeblikket tror jeg, at de, der kommer til Ulykke, faar en Erstatning, som langt fra dækker det Tab, som de lider ved Ulykken“. Da jeg er enig med Venstres Ordfører i Folketinget i denne Opfattelse, maa jeg give min Tilslutning til den ærede sidste Taler, naar han ønskede de andre Erstatningssatser taget op til Overvejelse, naar dette Lovforslag er gennemført. Af Forhandlingerne her fremgaar det, at hvis den højtærede Minister havde taget samtlige Spørgsmaal op til Forhandling, vilde det sikkert have forhalet Sagens Fremme, og jeg tror, at det er af stor Vigtighed, at man paa dette ene Punkt kan naa til en mere retfærdig Behandling af tilskadekomne, end man hidtil har været i Stand til. Jeg skal derfor paa det Partis Vegne, som jeg tilhører, anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Indenrigsministeren (Rode): Under sin Omtale af Enkelthederne i Lovforslaget